

вою, стрілецькі тири для тренувань ВНЗ може і орендувати. Для того щоб готувати приватних детективів, навчальні заклади повинні мати витратні матеріали, навчальні посібники, спеціальне обладнання і технічне оснащення. Навчальним закладам купувати усе це зовсім не обов'язково, так згідно з ч. 1 ст. 17 проекту Закону України «Про приватну детективну (розшукову) діяльність», для підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації осіб, які здійснюють приватну (детективну) діяльність, можуть укладатися відповідні угоди з державними та недержавними закладами освіти.

Однак, на нашу думку, більш ефективною підготовка приватних детективів в Україні буде здійснюватися у ВНЗ зі специфічними умовами навчання, тому що такі навчальні заклади мають власну матеріальну базу, досвідчених фахівців, які здебільшого мають практичний досвід роботи в системі Національної поліції України. ВНЗ зі специфічними умовами навчання мають не лише цивільні кафедри, а й кафедри, які співпрацюють з факультетами.

Правова підготовка приватних детективів в Україні обов'язково повинна передбачати знання законодавства, що регулює приватну детективну діяльність в Україні, основи Конституції України і основних законодавчих актів, статей Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України, інших законодавчих актів.

Царьова Ірина Валеріївна,

доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ;

Денисенко Євгенія Миколаївна,

студентка 1 курсу факультету № 4 Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ПРАЦІВНИКА ПОЛІЦІЇ

Актуальним питанням у реформуванні органів внутрішніх справ України є формування позитивного іміджу працівника поліції. Структура органів внутрішніх справ є дуже важливою та невід'ємною складовою української правової держави, основною діяльністю якої є захист прав та свобод громадян. Історично склалося, що за час свого існування діяльність працівників органів внутрішніх справ набула катастрофічно негативного образу в очах громадян. Перш за все це пов'язано з наявністю корупції у структурі органів внутрішніх справ та нестачею професійних якостей. Населення з недовірою ставиться до працівників поліції, і у деяких випадках взагалі не сприймає їх

як захисників. У той час, як одним із визначальних положень Закону України «Про Національну поліцію» [1] є те, що саме рівень довіри населення до поліції є основним критерієм оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції. Саме таке тотальне неприйняття поліції як охоронного органу призводить до катастрофічного зростання злочинності.

На імідж поліцейських впливає чимало факторів. Одним з найголовніших чинників негативного іміджу є думка громадськості, яка, у свою чергу, формується завдяки зовнішнім впливам на підсвідомість людини. Телебачення, газети, інтернет-видання – усе це формує ставлення населення не тільки до поліції, а й до інших державних структур. Вдало підібрані слова, відзняті відеоролики та надруковані тексти – найвдаліший інструмент керування думкою громадянина. Отже, ми визначаємо взаємодію органів внутрішніх справ із засобами масової інформації у формі соціального партнерства як взаємокорисну діяльність двох суб'єктів, за якої на основі спільних дій проявляється можливість подолання соціальних проблем [2, с. 89].

Іншим важливим фактором, що визначає рівень довіри та формування позитивного іміджу поліції в Україні, є співробітництво населення і силових структур. Саме населення відіграє значну роль у ефективності розкриття та передбачення злочинів шляхом надання інформації про можливі або вчинені правопорушення, показань свідків та у деяких ситуаціях надання у користування різних технічних засобів, необхідних для затримання злочинців. Тому негативне ставлення громадян погано впливає на ефективність роботи органів внутрішніх справ. Отже, важливим завданням формування партнерських відносин між поліцією і населенням є раціоналізація такої взаємодії на засадах довіри, прозорості, взаємодопомоги в боротьбі зі злочинністю [3, с. 35].

Значний вплив на формування позитивного іміджу поліції перш за все залежить особисто від кожного працівника. Починаючи від рівня освіченості поліцейського і закінчуючи його особистісними моральними якостями. Слід зазначити, що багато працівників органів внутрішніх справ мають низький рівень знань у своїй сфері діяльності. Це призводить до того, що формується помилковий стереотип неосвіченості усіх працівників поліції. Сьогодні деяким поліцейським не притаманні такі особисті людські якості: ввічливість, чуйність, гуманність, доброзичливість та ін., що відіграють важливе місце у становленні поліцейського як особистості в очах населення, впливає на формування рівня довіри та поваги до працівників органів внутрішніх справ.

Отже, на підставі вищезазначеного, пропонуємо такі шляхи формування позитивного іміджу поліції:

- активна співпраця органів внутрішніх справ з національним ЗМІ та телебаченням, надання працівникам ЗМІ більш детальної інформації про роботу поліції, що вплине на досконалість та правдивість викладу і донесення інформації до населення, і не дасть змоги викривлення образу поліції у свідомості людей;

- покращення відносин поліції з населенням шляхом залучення гро-

мадян до співпраці, проведення спільних конференцій, прийняття пропозицій та зауважень громадян щодо вдосконалення роботи органів поліції;

- підвищення рівня освіченості усіх працівників поліції, встановлення нових критеріїв оцінки ефективності роботи персоналу ОВС, проведення тренінгів з покращення моральних якостей особистості.

Таким чином, у процесі співпраці держави, органів внутрішніх справ та населення України складається підґрунтя для формування позитивного іміджу поліцейського-професіонала, що має значний авторитет та довіру в населення, основним завданням якого є захист населення, а не особистих інтересів.

1. Про Національну поліцію : Закон України (набрав чинність 07 листопада 2015 р.). [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.golos.com.ua/article/257729>.

2. Лебедева А. Удосконалення форм, напрямів і методів взаємодії органів внутрішніх справ України з засобами масової інформації // Публічне право. – № 1. – 2001. – С. 88–95.

3. Гатшур В. Взаємодія поліції з населенням на засадах партнерства / В. Гатшур // Національна поліція України: проблеми становлення та стратегія розвитку : зб. матеріалів наук.-практ. конф. курсантів та студентів / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2015. – С. 34–37.

Царьова Ірина Валеріївна,

доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ;

Потоцький Дмитро Васильович,

студент 1 курсу факультету № 4
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СВІТОВИЙ ДОСВІД ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ПОЛІЦІЇ ТА ЙОГО ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах відбувається переосмислення принципів, підходів і цінностей у побудові усієї правоохоронної діяльності, у тому числі визначення ролі, місця і статусу органів поліції, на які держава покладає місію захисту прав та інтересів кожної людини. Усе це свідчить про актуальність дослідження розвитку та становлення підготовки кадрів поліції у провідних державах, які відповідають усім вимогам ефективного захисту прав, свобод та законних інтересів громадян. Таке запозичення ідеальної моделі, безумовно, позитивно вплине на процес підготовки кадрів поліції та його впровадження в Україні.

Взагалі зарубіжними країнами сьогодні накопичено значний досвід з пі-